

fra rettleierens side for å overtale brukeren og hans familie til å prøve noe nytt.

Med vel trent personell, klar målsetting og retningslinjer og tiltak som støtter det faglige arbeidet enda sterkere enn i dag, vil en komme til å se gode resultater når det gjelder løsningen av de problemer som hefter seg ved de økonomisk svake bruk i dag.

FAO og skogbruket.

Av konsulent Erling Mykland.

De forente nasjoners ernærings- og landbruksorganisasjon (FAO) ble etablert i 1945 med det særlige formål å hjelpe folk i kampen mot hunger og dårlig ernæring. De aller fleste kjenner kanskje til det store arbeid som denne organisasjonen utfører innen jordbruk og ernæring. Mindre kjent er FAO's virksomhet på skogbrukets område som vi skal se litt nærmere på.

FAO som har sitt hovedkvarter i Rom har en egen avdeling for skogbruk og skogsprodukter. Under denne avdelingen er det opprettet seks regionale skogbrukskommisjoner, hvorav en for Europa. Helt fra starten av har skogbruksavdelingen konsentrert sitt arbeid om følgende fire viktige spørsmål:

1. Å øke avkastningen i de skoger som er i bruk.
2. Å redusere avfallet av trevirke både i skogen og ved foredlingsanlegg.
3. Å ta i bruk nye skogområder som hittil ikke har vært utnyttet.
4. Å fremme planting og reising av ny skog.

I tillegg til dette har skogbruksavdelingen særlig i de senere årene, arbeidet meget med spørsmålene om foredling og best mulig utnyttelse av skogsproduktene.

Det praktiske arbeid går i hovedtrekkene ut på å spre opplysning om skogbruk og foredling av skogsprodukter og å gi råd og skaffe til veie faglig hjelp til de land som måtte ønske det. I denne forbindelse kan nevnes at norske skogeksperter har vært engasjert av FAO til viktige oppdrag, særlig i land som har vært tilbakeleggende på skogbrukets område.

For å få oversikt over skogtilstanden i verden som helhet innhenter FAO oppgaver hvert femte år over skogareal, tilvekst og kubikkmasse m. v. Videre innhentes det hvert år oppgaver over avirkingen i hver enkelt land, samt oppgaver over produksjonen av de viktigste skogsproduktene. Resultatene av disse undersøkelsene blir publisert og publikasjonene er å få kjøpt i samtlige land som er medlemmer av FAO.

Som nevnt er det opprettet seks regionale skogbrukskommisjoner og det er i Den europeiske skogbrukskommisjon at Norge tar mest aktiv del. Den har vanligvis møte annet hvert år hvor det blir dis-

kutert viktige skogpolitiske spørsmål. Det siste møte hvor også Norge var representert, ble holdt i mai 1961. Under denne kommisjonen er det en egen arbeidsgruppe for skogkultur og skogreising hvor også Norge deltar aktivt.

Det er dessuten et nøye samarbeide mellom FAO og tømmerkomitéen i Den økonomiske kommisjon for Europa (ECE). Disse to organer har i fellesskap nedsatt flere komitéer og arbeidsgrupper. Den viktigste av disse er Felleskomitéen for driftsteknikk i skogbruket og yrkesopplæring av skogsarbeidere. Denne komitéen har foretatt et meget omfattende og verdifullt arbeid innen sitt område.

FAO og ECE utarbeidet i 1953 i fellesskap en prognose over utviklingen i forbruket av skogsprodukter fram til 1960, og for tiden er det under arbeide en lignende prognose som skal gjelde inntil 1975.

Som det fremgår av ovenstående er FAO's arbeide på skogbrukets område meget omfattende og det er allerede ytet et stort bidrag til fremme av skogsaken i hele verden. Arbeidet er etter hvert kommet inn i faste og sikre former, og det er grunn til å vente resultater av denne virksomheten også i fremtiden. (LOT)

Brenntorvproduksjonen i 1961.

Av direktør Aasulv Løddesøl.

Den årlige oversikt over størrelsen av brenntorvproduksjonen bygger også i 1961 på oppgaver som er innhentet gjennom fylkenes og/eller herredenes forsyningsnemnder. Dette gjelder for alle fylker hvor det foregår produksjon av torvbrensel, unntagen for Finnmark. Her er det fylkets torvmester, herr *Aksel Stock*, som har tatt seg av innsamlingen av produksjonsoppgavene med assistanse av fylkets 52 torvtilsynsmenn.

Den samlede produksjon av torvbrensel i 1961 utgjør ifølge de innkomne oppgaver ca. 545 200 m³. Dette er en tilbakegang fra forrige år på 9.4 % hele landet sett under ett.

Hele brenntorvproduksjonen består i år — i likhet med ifjor — av *stikktorv*, idet det heller ikke da ble produsert maskinelt fremstilt torvbrensel, altså *maskintorv* og/eller *torvbriketter*. Dette forteller samtidig at det for tiden ikke foregår noen omsetning av torvbrensel, da stikktorv vanligvis bare produseres til dekning av produsentenes eget brenselsbehov.

Som i tidligere år, når det ikke er brenselskriser, er det i kystfylkene fra Vest-Agder i sør til og med Finnmark i nord at det stikkes torv til brensel. Dette foregår fortrinnsvis i de ytre bygder hvor det er lite eller ingen skog, men hvor det fremdeles finnes torvmyrer som inneholder torv der egner seg til brensel. Kort fortalt vil det si at det organiske materiale — overveiende planterester